

60
Stupeň utajení ZRUŠEN dle § 22, odst. 4, zák. č. 412/2005 Sb., dne 12.5.2006

A-001958/17-75

18. března 1975

ODBOR 17

Výtisk č. 41

SOUHRNNÁ INFORMACE ROZVĚDKY

K nepřátelské činnosti tzv. Poradního sboru Čechů a Slováků
v západní Evropě

GREGOR

Za správnost:

pplk. J. ZAJIC, v. r.

Počet listů: 15

Souhrnná informace rozvědky č. 5

K nepřátelské činnosti tzv. Poradního sboru Čechů a Slováků v západní Evropě

Dne 28. 10. 1972 byl v Curychu ustanoven představiteli čs. emigrace ze Švýcarska, národnými socialisty z NSR a emigranty z dalších západoevropských zemí Poradní sbor Čechů a Slováků (PS). Jeho předním úkolem je i v současné době dosáhnout akčního sjednocení emigrantských seskupení s cílem organizovat společné antikomunistické akce proti socialistickým zemím, zejména SSSR a ČSSR. Součástí této nepřátelské aktivity je i úsilí vedení PS ovlivňovat v negativním směru vládní a politická místa a západní veřejné mínění a dosáhnout tak jejich záporného stanoviska k mírové ofenzivě a zájmu socialistických zemí na pozitivních výsledcích KBSE.

I. Současná organizační struktura Poradního sboru

Od 28. 10. 1972 v čele PS stáli ve funkcích předsedy a generálního tajemníka Edmund ŘEHAČ z ACEN a J. PEJSKAR ze Svobodné Evropy. Tento do určité míry dočasný stav byl

změněn na valném zasedání seskupení v říjnu 1973 v Mnichově, kde došlo mezi emigranty k definitivnější dohodě o struktuře PS, složení jeho vedení a ustanovení speciálních pracovních komisí. Sestava hlavních funkcionářů se od této doby skládá z předsedy, místopředsedy, sekretariátu (který je rozdělen na českou a slovenskou sekci), dále z vedoucích jednotlivých komisí, které se specializují na rozpracovávání zahraničně-politických otázek, na organizování styku PS s organizacemi emigrace z jiných ZSS, na oblast kultury, redakční problémy a na tematiku mládeže.

K určité změně v kádrovém obsazení vedení PS došlo na II. generálním zasedání, které se konalo ve dnech 9. - 10. 11. 1974 v Lausanne. Funkcí předsedy byl pověřen J. HOLMAN z RSE, generálním tajemníkem je J. PEJSKAR, místopředsedou prof. L. LINCZENY (slovenský emigrant), členy sekretariátu jsou J. DOLINSKÝ a P. MINÁŘIK z RSE, dr. J. MAJOVSKÝ (člen představenstva tzv. Čs. křesťanských demokratů), profesor St. VELINSKY (představitel emigrantské odbočky SVU v Londýně), M. SRNEC (posrpnový emigrant ze Švýcarska) a J. GABAJ z Curychu.

Předsedou zahraničně-politické komise je dr. I. ŠAFAR z NSR, kulturní komisi vede majitel umělecké galérie v Curychu O. KRAUSE. Řízením komise mládeže, která má za úkol získávat pro PS mladé čs. emigranty, byl pověřen knihovník Německé knihovny ve Frankfurtu V. HORA a pracovník RSE K. KRYL. Rozhodujícím činitelem v PS zůstává J. PEJSKAR.

Na valném shromáždění v Lausanne čs. emigranti vedle zmíněných organizačních otázek se zabývali problémem, jak dosáhnout podstatnější aktivizace utečenců. Na jednání však bylo několikrát konstatováno, že nadále pokračuje

proces asimilace československé posrpnové emigrace na Západě a že její masa v podstatě ztratila zájem na politické činnosti; tu pak podle názoru vedení PS provádí jen velmi omezený počet osob. Na zasedání bylo potvrzeno, že o politickou práci má zájem maximálně 2 000 emigrantů v západní Evropě, že se emigranti, jejichž postavení se značně zhoršilo v důsledku růstu nezaměstnanosti, starají hlavně o svou existenci a že velkým problémem je získat pro činnost emigrantských skupin mládež ve věku 20 - 25 let, která projevuje sverzi vůči jakýmkoliv organizacím a spolkům. Členové vedení PS také potvrdili, že PS má problémy i s placením členských příspěvků. Bylo rovněž zdůrazněno, že i v řadách emigrace je stále dost "naivních lidí", kteří věří komunismu, proti čemuž je třeba bojovat. Obdobně byla charakterizována "nedostatečná práce" krajan-ských organizací na Západě a nakonec i aktivita některých emigrantských center, např. RSC v USA a Kanadě.

Pracovníci PS na základě tohoto neutěšeného stavu v emigraci zdůvodňovali oprávněnost vzniku a existence Poradního sboru i jeho plány dosáhnout toho, aby PS hrál v kruzích československé emigrace skutečně roli střešového orgánu a koordinátora antikomunistické činnosti emigrace. Zároveň vyjádřili přesvědčení, že tímto způsobem je možno také upevnit pozici a význam národních socialistů a s nimi spolupracujících čs. emigrantů na systému ideodiverzní a nátlakové politiky Západu proti socialistickým zemím. Aby Poradní sbor mohl tuto úlohu plnit, bylo v Lausanne rozhodnuto pokračovat v těsné spolupráci vedení PS zejména se Svazem čs. spolků, Spolkem J. PALACHA a redakcí časopisu Zpravodaj ve Švýcarsku, se skupinami tzv. Křesťanských demokratů v zemích západní Evropy, organizacemi Sokola, krajanými organizacemi v Rakousku a

Francií. J. PEJSKAR se také snaží získat pro spolupráci s Poradním sborem krajanské a emigrantské organizace v Rakousku. Na začátku tohoto roku organizoval např. ve Vídni schůzku členů sekretariátu PS s představiteli reakční krajanské Menšinové rady. K uzavření konkrétních dohod však nedošlo. Pracovníci Menšinové rady ve Vídni si totiž z jednání udělali závěr, že Poradní sbor chce od nich dostat jen peníze pro svou vlastní aktivitu.

V Rakousku se v poslední době PEJSKAR orientuje na kooperaci s bývalým pracovníkem čs. sdělovacích prostředků B. DOUBKEM, který zde vydává antikomunistický plátek "Antizásadně". PEJSKAR chce používat DOUBKA k získávání některých informací o ČSSR a k rozšiřování nepřátelských materiálů PS.

Vedení Poradního sboru stojí i za snahou DOUBKA založit kulturně-společenské kluby Jana PALACHA. Účelem této akce je získat pro toto proponované seskupení zejména mladé československé emigranty s cílem dosáhnout u nich další antikomunistické indoktrinace a postupně je připoutávat k práci hlavních emigrantských center.

Při jednáních padly návrhy na rozšíření počtu základaných "Svazů přátelství" v jednotlivých kapitalistických zemích po vzoru Švýcarska, NSR, Velké Británie a Francie. Jejich úkolem by mělo být získávat pro PS další členy, pomáhat koordinovat antikomunistické kampaně a zajišťovat podporu politických a vládních míst a nakonec i center ideodiverze pro Poradní sbor.

II. Jednání PS o možnosti vypracovat politický program seskupení

Při rokování PS v Lausanne věnovali emigranti značnou pozornost otázkám vyjasnění a vytyčení vlastního politického programu. Diskuze o této záležitosti byly ale značně komplikované, protože se zde objevila řada různých názorů. Tyto diference byly nakonec překonány rozhodnutím, že politický program PS musí v sobě především zahrnovat požadavek vytvoření "svobodného a demokratického Československa".

Jaký charakter by však tento útvar měl mít, nebylo na zasedání PS v Lausanne přesně definováno. Např. člen sekretariátu PS dr. J. MAJOVSKÝ vyslovoval tezi o nutnosti vrátit se k režimu T. G. MASARYKA. Pracovník RSE K. BENNA tvrdil, že politický program musí být především nesen nesouhlasem s Únorem 1948 a jeho výsledky. Člen a revizor PS ing. L. KOMÁREK na druhé straně zase vyzvedával pojem neutrality jako nosnou platformu politických koncepcí a podtrhoval, že prý takto modulované zásady jsou přitažlivé pro "domov". Podle ŘEHAČA však pod neutralitou nelze chápat neutralizaci celé Evropy, ale socialistických zemí a to formou jejich postupného odpoutávání od SSSR. J. PEJSKAR zastával tezi, že program musí mít demokratický, ale antikomunistický charakter a že nelze spolupracovat s extrémisty.

Jednání emigrantů o uvedené otázce koncipování ucelené politické koncepce nedospěla k definitivnímu závěru. K tomu přispěly též hlasy, že Poradní sbor vlastně není organizací v pravém slova smyslu, ale jen určitým koordinačním seskupením, které sdružuje různé emigrantské orga-

nizace, které při své činnosti vycházejí z vlastních politických představ. Proto prý není ani zapotřebí stanovit ucelený ideový program FS, stačí jen vytyčit globální demokratické zásady, které by byly přijatelné pro většinu československé emigrace.

Spory mezi emigranty v Lausanne kolem programu souvisejí také s různými stanovisky k otázce, zda čs. emigrace je kompetentní pro stanovení politického programu, který by použil "lid doma" pro osvobození Československa. J. PEJSKAR v tomto ohledu poukazoval na skutečnost, že čs. emigrace je organizačně i názorově roztržena a tudíž i prakticky neschopna stanovit ucelenou koncepci boje. Dle jeho výroků rozhodující program musí vzniknout v Československu a emigrace je povinna mu ze zahraničí nápomáhat vytvořením vhodné půdy k tomu, aby "republika byla svobodná a demokratická". PEJSKAR také zde uvedl, že v roce 1968 jim bylo z ČSSR dáno prý na vědomí, aby do otázky programu přímo nezasahovali a že navíc jsou smutné zkušenosti s Košickým vládním programem. Jeho stanoviska podporoval ing. HUSAK (předseda Čs. katolických odborů ve Švýcarsku) tezí, že národ si sám vybere koncepci, která se mu bude zdát nejlepší.

S opačnou teorií vystoupil předseda FS ing. HOLMAN a člen redakce časopisu Zpravodaj ve Švýcarsku ing. HAJEK. Prosazovali zásadu, že čs. emigrace je zmocněna vytvořit na Západě "3. zahraniční odboj" (zatím duchovní a morální podstaty) podle vzoru čs. zahraničního odboje z období první a druhé světové války. Jeho vlastní politické a nakonec i akční platforma by se měly pak stát hlavním základem pro "aktivitu doma".

Určité skeptické stanovisko k oběma prezentovaným názorům zaujal bývalý předseda Poradního sboru Ed. ŘEHAK. Poukázal na to, že obě přednesené teorie jsou značně hypotetické, protože podle jeho vlastního přesvědčení se v Československu projevuje "odpor" pouze v kruzích intelektuálů. Podle něho je kladnou skutečností, že intelektuálové nemají strach vystupovat a že zejména mladá generace nechce jednat anonymně. I jemu oponoval ing. HUSAK, který tvrdil, že v ČSSR se objevuje růst šovinismu a nacionalismu především mezi Čechy a Slováky, že roste odpor Čechů proti Slovákům a že politické složitosti by měla československá emigrace využít pro své cílované akce.

III. Postoj Poradního sboru k seskupení čs. emigrace stojící mimo PS

Otázka obsahu a rozsahu politického programu PS podmínuje do značné míry i vývoj vztahů Poradního sboru k ostatním skupinám československé emigrace.

Během roku 1974 vedení PS řešilo otázku svého postoje k slovenským separatistům. Jejich akční platforma, zejména úkoly tzv. Světového kongresu Slováků byly zásadně odmítnuty jako nedemokratické, extrémní a namířené proti jednotě Československa a bylo rozhodnuto, že s jejich organizacemi se PS nebude stýkat ani spolupracovat. Odmítavě byl koncipován vztah PS i k prominentům posrpnové emigrace, především pak k ELLIKANOVŠ podvratné skupině. Členové Poradního sboru ji považují za svého hlavního konkurenta a tvrdí, že nelze dopustit, aby jak v zahraničí, tak i v ČSSR, převládlo mínění, že předními mluvčími českoslo-

venské emigrace na Západě je v podstatě "emigrantká
Jovice", hlavně pak FELIKAN, Ed. GOLDSTUCKER, I. SVI-
TAK, FOKŠTEFL, LIEHM apod.

Nejednoznačný postoj zaujímá PS k L. PACHMANovi. Proti spolupráci s ním jako prominentnímu posrpnovému emigrantovi, který se orientuje na krajní pravici a podporuje akce sudetoněmeckých landsmanschaftů, jsou Ed. ŘEHAK, I. ŠAFAŘ a J. JONÁŠ z Vídně. Za něj se naopak staví generální tajemník PS J. PEJSKAR a další pracovníci z RSE, kteří argumentují zejména tím, že PACHMAN disponuje velmi dobrým postavením v NSR, kontakty na řadu západoněmeckých ideodiverzních a politických míst a že jeho eventuální členství v PS by mohlo být pro Poradní sbor v mnoha ohledech výhodné a to i z finančních důvodů. Situace v minulém roce se vyvinula tak, že PACHMAN za člena Sboru nebyl přijat, ale počítá se s tím, že s ním může být kooperováno v rámci příprav některých provokačních veřejných akcí.

Vztahů členů PS k PACHMANovi je komplikován i ne zcela vyřešenou otázkou poměru PS k sudetoněmeckým landsmanschaftům a speciálně jejich mluvčímu W. BECHERovi. Část vedení PS, např. JONÁŠ a ŘEHAK se staví proti akční spolupráci s nimi a jednoznačnější orientaci Sboru na koalici CDU/CSU a prosazuje spíše myšlenku, že je i z taktických důvodů výhodnější, aby se PS zaměřoval na "vhodnou podporu" vládní garnitury v NSR. Tuto linii se jim však ne-daří výrazněji prosazovat. PS totiž dostává finanční prostředky na antikomunistickou činnost od landsmanschaftů a bavorské vlády přímo nebo prostřednictvím tzv. Os. sociální pomoci v NSR. Tato skutečnost ovšem nahrává skupině J. PEJSKARA a její tendencii spolupracovat s revanšistickými organizacemi.

V současné době PS řeší také otázku vztahů k Radě svobodného Československa v USA, která z iniciativy sociálně demokratických emigrantů projevuje viditelnou snahu obnovit bývalou úlohu tohoto tělesa jako střešového orgánu československé emigrace. Vedení Poradního sboru hodnotí nadále tuto tendenci jako pokus emigrace v USA a sociálních demokratů prosadit se v kruzích emigrace na úkor národních socialistů v západní Evropě a překonat takto i organizační nejednotnost, politické a osobní spory, které v jejich řadách existují. Poradní sbor navíc veřejně prohlašuje, že pokud v čele RSC bude nadále stará garnitura osob, jako např. P. ZENKL, J. PAPÁNEK atd., neexistují reálné podmínky pro "pozitivní roli" RSC v kruzích emigrace.

PS se však z taktických důvodů oficiálně proti aktivitě RSC nestaví, dává ale viditelně najevo, že PS je zcela samostatné těleso, které logicky vzniklo z neakceschopnosti RSC a dalších seskupení a z jasné potřeby vytvořit v západní Evropě orgán, který by sehrál opravdu úlohu střešové organizace emigrantů. Navíc Poradní sbor tvrdí, že většina politicky aktivních emigrantů je vlastně v zemích západní Evropy a ne v USA. Z tohoto důvodu PS odmítl v létě a na podzim minulého roku návrh R. LUŽI a J. PAPÁNKA na přímé začlenění PS do RSC. Současný stav jednání vypadá tak, že Poradní sbor se vyslovuje pro "plodnou" limitovanou spolupráci s tím, že eventuální jednání mezi oběma seskupeními musí být vedena jako rovný s rovným.

Záporný postoj zaujímá PS k tzv. Neardenskému hnutí se sídlem v Londýně, které již před ustanovením Poradního sboru si činilo nárok na vůdčí postavení v československé

emigraci. PS poukazuje na dnešní slabost a omezenost akcí Naardenského hnutí a vyzývá všechny členy PS a další emigrantské organizace, aby s Naardenským hnutím nespolupracovali. Připouští pouze omezenou kooperaci s jednotlivci z Naardenského hnutí. Tato taktická koncepce ovšem jen sleduje přímé oslabení londýnského centra.

IV. Postavení Poradního sboru na Západě

Poradní sbor po dobu své existence si vytvořil řadu kontaktů na organizace emigrace z jiných socialistických států. Nejživější styk existuje s tzv. Evropským kongresem svobodných Madarů (vedoucí dr. G. B. FAY), byly navázány určité dotyky i na "Polskou vládu v emigraci" (středisko Londýn). Spojení je nepravidelně udržováno také s některými centry emigrace z BLR, Lotyšska, Estonska a Albánie. Všechny těchto dotyků je zejména užíváno ke koncipování společných štvavých prohlášení proti mírové politice ZSSR a k zajišťování kanálů na západní sdělovací prostředky a některé západní politické činitele.

PS prostřednictvím svých jednotlivých členů disponuje spojením na ACEN, Amnesty International, Ligu pro lidská práva, Evropskou radu ve Strassbourgu, částečně Pen-Club, Švýcarskou akci za právo na sebeurčení národů a na různé tzv. Výbory proti represím v ČSSR a politologické ústavy v NDR.

Velkou část členů PS tvoří zaměstnanci či spolupracovníci KGB. Již z toho vyplývá klíčová úloha tohoto centra antikomunistické propagandy a podvratné činnosti proti ZSS při řízení aktivity Poradního sboru.

V létě 1974 zesílily i snahy vedení PS, především J. PEJSKARA, získat přímé napojení na ministerstvo zahraničí USA. Styk se podařilo zajistit pomocí pracovníků Československé národní rady v USA, kteří zde mají kontakty na MZV USA.

Pracovníci PS kalkulují s tím, že na State departmentu došlo k výměně řady pracovníků a že noví činitelé budou mít pro stanoviska PS větší pochopení a PS tam bude moci lépe uplatňovat své nátlakové akce. PS pokládá v současné době za důležité poukazovat na to, "jak ČSSR porušuje různé smlouvy a dohody". Cílem je také prosazovat, aby ČSSR povolovala emigraci svých občanů a umožňovala sjednocení rozdělených rodin, zejména vystěhování dětí emigrantů. PS chce také registrovat případy zamítání návštěv čs. občanů na Západě čs. úřady. Toto všechno má být zpracováno do podkladových materiálů pro State department.

Tyto materiály hodlají údajně odpovědná americká místa "vhodnou formou" uplatňovat buď při jednáních KGBE, nebo při jiných příležitostech, včetně bilaterálních jednání.

Upevnit své pozice u amerických představitelů se PS snaží i formou doručování dopisů s antikomunistickým obsahem a nátlakovými požadavky členům amerického Kongresu a politickým osobnostem. Např. během roku 1974 takovýto materiál, který obsahoval negativní názory vedení Poradního sboru na politiku Západu k ZSS, obdržel bývalý prezident NIXON, senátor H. JACKSON, kongresman HRUSKA ad.

V. Antikomunistická činnost Poradního sboru

V průběhu minulého roku a v prvních měsících r. 1974 realizovalo vedení PS za pomoci svých podporovatelů a členů z dalších emigrantských seskupení a ideodiverzních center Západu řadu protikomunistických a protičeskoslovenských akcí. V únoru 1974 Poradní sbor spolu s emigrací z NDR, BSSR a dalších socialistických států vypracoval nové tzv. protestní memorandum o "nedodržování Charty OSN o lidských právech v ZSS", stejným způsobem bylo dvakrát vyfabrikováno i provokační prohlášení k druhé fázi KBSE. Tyto materiály byly rozesílány prominentním politickým a vládním činitelům v západní Evropě, byly adresovány i delegaci ČLR při OSN.

V těchto "prohlášeních" byla především požadována "tvrdá politika" Západu vůči ZSS, vymáhání maximálních ústupků a ostré prosazování požadavků svobodné výměny osob, idejí a informací. Zároveň se na základě vykalulovaných a demagogických argumentů žádalo zastavení tzv. represí v socialistických státech, zajištění občanských práv a svobodných voleb. Tyto provokační materiály byly předávány i mezinárodním organizacím, nátlakovým seskupením a antikomunistickým centřům. Poradnímu sboru se do určité míry také podařilo, že této aktivitě emigrantů věnovaly širší pozornost i některé západní, zejména pak vyložené reakční sdělovací prostředky, jako např. RSE, Deutsche Welle, Hlas Ameriky atd.

Za součást taktiky usilující o ovlivňování odpovědných západních míst považuje vedení PS i předávání "petic" představitelům kapitalistických států před jejich oficiálními návštěvami v socialistických zemích. Tyto v průběhu

let 1973-74 obdržel např. H. WILSON, W. BRANDT, prezident NIXON, prezident FORD a podobně. Podobná prohlášení zasílal PS i na řadu západních MZV. Dne 25. 7. 1974 předal PS v Bonnu své vyjádření ke smlouvě mezi ČSSR a NSR, v srpnu téhož roku dodal diplomatickým zástupcům ČLR rezoluci proti "trvajícím okupaci Československa".

V lednu 1975 vydal PS štvavé prohlášení k výročí smrti Jana PALÁCHA a organizoval v galerii O. KRAUSE v Curychu výstavu prací, které měly oživit tzv. československou otázku a sloužit k protisovětské propagandě v NSR. Pro útoky proti mírové ofenzivě Sovětského svazu a možnostem dalšího snížení mezinárodního napětí využil PS též 30. výročí Krymské konference. Vytiskl na 5 000 letáků, ve kterých je SSSR osočován v nejhrubším antikomunistickém duchu s expanzí v Evropě po roce 1945 a z utiskování států, které tvoří země socialistického sourozenství. Letáky byly opět rozeslány na adresy západních sdělovacích prostředků, nátlaková seskupení, emigrantská centra a jednotlivce.

Na tato místa zasílá PS i svůj informační bulletin, který obsahuje stanoviska emigrantů k vybraným mezinárodním událostem, otázkám vývoje vztahů Východ - Západ. Jsou do něho zařazovány i stati o veřejné činnosti emigrantů a údaje k chystaným provokacím. V bulletinech, které vyšly na podzim 1974 se poradní sbor s velkou vehemencí snažil bagatelizovat značný pozitivní dopad série vysílání československého rozhlasu "Rozhovory z druhé strany", odhalující nepřátelskou činnost československých prominentních emigrantů. Pracovníci poradního sboru se nezmohli na nic jiného, než na pokusy "dokazovat", že vysílaná

relace jsou pouhou "konstrukcí čs. bezpečnosti". Na druhé straně tvrdili, že zaměření pořadů v československých sdělovacích prostředcích proti RSB a poradnímu sboru dokazuje, že obě instituce pracují dobře a že jejich aktivita je ČSSR nepřijemná a nebezpečná a že československé orgány zaměřují své úsilí především proti jednotě emigrace, jejíž realizace je ve středu snažení PS.

Z á v ě r :

1. Z rozboru dosavadní aktivity PS vyvěrá, že význam PS za dva roky jeho existence v koordinování a zajišťování antikomunistických akcí emigrace se zvýšil. Organizační struktura a rozsah vlivu poradního sboru nepřekračují ale dosud výrazně okruh seskupení národních socialistů, křesťanských demokratů, zástupců emigrantských organizací ve Švýcarsku, exponovaných jednotlivců z různých skupin čs. emigrace a některých reakčních krajanských spolků v zemích západní Evropy. Navíc existuje v poradním sboru nadále názorová diferenciacce na další směr a obsah nepřátelské činnosti Sboru.

2. Za jeden z důležitých cílů své činnosti PS zdůrazňuje snahu prosadit jednotu emigrace; přesto trvá nadále odmítavý postoj PS k "Marxistické levici" PELIKANA. Naproti tomu hlavní činitel PS J. PEJSKAR prosazuje spolupráci PS s PACHMANem (a se Budetáky a krajní pravici v NSR) a je možné, že k posílení jejich spolupráce dojde. V takovém případě jednotu emigrace v představách PS posílí výrazně antikomunistický a krajně pravicový charakter jejího zaměření.

3. Význam postavení a nebezpečnost činnosti PS v emigraci a zejména v západní Evropě je zvýrazněn spojením PS na RSE, na CIA a v posledním období i na State department USA.

4. V roce 1974 vedení PS ustoupilo do značné míry od organizování veřejných demonstrací čs. emigrantů. Těžiště jeho aktivity se přesunulo na organizování častých antikomunistických akcí, zaměřených na negativní ovlivňování politiky Západu k socialistickým zemím, na vyvolávání umělých kampaní o tzv. represích v ZSS, na zajišťování argumentů o "porušení dohod ze strany ZSS, prosazování další emigrace osč. ze socialistických zemí a na rozněcování tzv. humanitních otázek a svobody pohybu". Zejména v těchto otázkách se snaží udržovat přímé styky do ČSSR a získávat "patriční podklady". Všechny tyto nátlakové akce se svým smyslem koncentrují na nenávistné útoky proti socialistickému zřízení a mírové politice socialistického tábora a jeho zájmu na pozitivní vývoj KSSE a dalším snižování mezinárodního napětí.